c — před *e*, *i* je s: Recife (resífe), jinak k: Macapá (makapá).
ç — s: Bragança (bragánse).
ch — š: Chaves (šáviš).
j — ž: Malanje (malanže).
lh — lj: Ilhéos (iljéus).
-m — na konci ň: Belém (beléň).
nh — ň: Carinhanha (kariňáně).
qu — před *e*, *i* je k: Oiapoque (ojápóki).
-s — na konci š: Lagos (laguš).
st — št: Viana do Castelo (vijána du kaštélu).
-z — na konci š: Aviz (avíš).

RUMUNŠTINA

A. *ă* — němé e, ă: Săcueni (săkujen, tj. trojslabičně: s-ku-jen).
ai, ei — aj, ej: Praid (prajd).
i — na konci slov po souhláskách se odsouvá: Ulmeni (ulmen).
î — hláska mezi *ü* a *u*, označujeme y: Tîrgoviște (tyrgovište).
ia, ie — ija, ije: Slobozia (slobozija).
ui — uj: Vadul Crișului (krišuluj).

B. *c* — před *e*, *i* je č: Urziceni (urzičen), jinde k: Ocna (okna).
cea — ča: Tulcea (tulča).
ciu — ču: Ciucea (čuča).
g — před *e*, *i* je dž: Margina (mardžina).
ghe, ghi — ge, gi: Sighet (siget).
giu — džu: Giurgiu (džurdžu).
ch — *k* (před *e*, *i*): Bechet (beket).
j — ž: Blaj (blaž)
ș — š: Orșova (oršova).
ț — c: Topliţa (toplica).

RUŠTINA (přepis z azbuky)

A. *ë* — jo (přízvučné): Berëzovo (berjozovo).
y — tím přepisujeme zvláštní hlásku tvrdého zvuku ы. Vyčegda (vyčegda).

B. *ď, ť, n'* — ď, ť, ň: Rjazan' (rjazaň).
' — v ostatních případech tohoto znaku změkčení ve výslovnosti nedbáme: Dem'jansk (děmjansk).
de, te, ne — dě, tě, ně: Deržavino (děržavino).
di, ti, ni — ďi, ťi, ňi: Nikitinka (ňikitinka).
dja, tja, nja — ďa, ťa, ňa: Djaťkovo (ďaťkovo).
dju, tju, nju — ďu, ťu, ňu: Tjumen' (ťuměň).
dë, të, në — ďo, ťo, ňo: Budënnovsk (buďonovsk).

ŘEČTINA (přepis z řeckého písma)

A. *ai* — e: Patrai (patre).
é — i: Sparté (sparty).
ei — i: Peiraievs (pireefs).
oi — i: Verroia (veria).
oy — u: Moydros (mudros).
y — *v ay, ey, éy,* je v, f: Layrion (lavrion).

B. *g* — před *e*, *i* je j: Giannitsa (janyca).
gg — ng: Mesologgi (mesolongi).
rh — r: Rhodos (rodos).
th — s: Athénai (asíne).
ts — c: Metsovo (mecovo).
z — dz: Preveza (prevedza).

SLOVENŠTINA

A. *ä* — vyslovuje se mezi *a* a *e*, možno nahrazovat e: Demänová.
ia, ie — ja, je (krátké): Sliač.

B. *de, te, ne* — dě, tě, ně: Detva.
ľ — vyslovuje se vpředu úst, nahrazujeme českým l: Kostoľany.

SRBOCHARVÁTŠTINA

B. *ć* — č: Peć (peč).
di, ti, ni — jsou tvrdé: Subotica (subotyca).
đ — đ: Međede (međědě).
nj — ň: Vranje (vraně).

ŠPANĚLŠTINA

Spojení dvou samohlásek, ve španělštině velmi hojná, se vyslovují dílem jednoslabičně, dílem dvojslabičně: Paita (pájta), Valparaíso (valparajíso).

B. *b* — je blízké v (mimo začátek slova): Coban (kován), ale Badajoz (badachos).
c — před *e*, *i* je *s:* Valencia (valénsija), jinak k: Talca (tálka).
g — před *e*, *i* je ch: Gijón (chichón).
gua — gva: Guatemala (gvatemála).
gue, gui — ge, gi: Ortigueira (ortygéjra).
güe — gue: Sigüenza (siguénsa).
h — se nevyslovuje: Mahón (maón).
ch — č: Pachuca (pačúka), na konci slov k: Vich (vik).
j — ch: Játiva (chátyva).
ll — lj: Trujillo (truchíljo).
ñ — ň: Viña (viňa).
que, qui — ke ki: Quito (kíto).
x — ks: Mexico (meksiko).
y — j: Popayán (popajáň).
z — s: Zaragoza (saragósa).
Zdvojené hlásky se nevyslovují.

ŠVÉDŠTINA

A. *ä* — e: Särna (sérna).
å — ó: Sikeå (sikeó).
o — často u: Motala (mutála).
ö — ö: Valsjö (valšö).
u — někdy ý: Umeå (ýmeó).

B. *ck* — k: Stockholm (stokholm).
g — často j: (-borg, -borj), Göteborg (jöteborj).
k — před zvuky *e*, *i* je č: Nyköping (nyčöpink).
lj — j: Ljungby (júngbý).
r — může se vypouštět: Södertälje (södertelje nebo södetelje).
sj — š: Nässjö (néššö).
sk — před zvuky *e*, *i* je š: Skellefteå (šelefteó).
sti — š: Kristianstad (krišanstad).
xj — kš: Växjö (vekšö).
Zdvojené souhlásky se nevyslovují: Trollhättan (trolhetan).

TUREČTINA

A. *i, İ* (píše se s tečkou) — i: İskilip (iskilip).
ı, I (bez tečky — y (označuje zvláštní zvuk): Pulatlı (pulatly).
ö — ö: Söke (söke).
ü — ü: Uzunköprü
y — j: Malatya (malatja).

B. *c* — dž: Erciş (erdžiš).
ç — č: Datça (datča).
ğ (hláska s různou výslovností, podobná znělému ch nebo j, v) -gh: Mugla (mughla); jindy — : Doganbey (do'anbej).
ş — š: Muş (muš).